

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

قرآن و پایان تاریخ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قرآن و پایان تاریخ

نویسنده:

علی معموری

ناشر چاپی:

موعود

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	قرآن و پایان تاریخ
۶	مشخصات کتاب
۶	قرآن و پایان تاریخ
۷	دیدگاه کلی قرآن درباره پایان تاریخ
۸	نشانه‌ها و رخداد‌های مهم آخرالزمان
۱۰	پاورقی
۱۳	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

قرآن و پایان تاریخ

مشخصات کتاب

شماره کتابشناسی ملی: ایران ۸۲-۶۷۴۹

سرشناسه: معموری علی عنوان و نام پدیدآور: قرآن و پایان تاریخ معموری علی منشأ مقاله: موعود، ش ۳۶، (بهمن و اسفند ۱۳۸۱): ص ۴۴ - ۴۹.

توصیفگر: قرآن توصیفگر: دین توصیفگر: ظهور منجی توصیفگر: پیشگوییهای قرآن توصیفگر: صلح

قرآن و پایان تاریخ

بشر به مقتضای حُب ذات و طبیعت جست‌وجوگر خود همواره به سرانجام دنیا می‌اندیشد و اکنون که فقر و فساد، ظلم و ستم، تبعیض و ناجوانمردی، استعمار و استثمار، انحصارطلبی قطب سلطه‌گر و صدها و هزاران پدیده نامیمون فرهنگی، سیاسی و اقتصادی و اجتماعی به صورت وحشتناکی بر جوامع بشری چنگ انداخته و عرصه را بر انسان‌های آزادیخواه و طالب حداقل حقوق انسانی تنگ نموده، این سؤال که آینده جهان و پایان تاریخ چگونه خواهد بود از اهمیت ویژه برخوردار است. و اهمیت بیشتر آن زمانی روشن‌تر می‌گردد که به این نکته توجه داشته باشیم که بشر در دوران اوج شکوفایی علمی، صنعتی و تکنولوژی است و این همه رشد و ترقی نه تنها مشکلی از بشر خسته از جنگ‌ها و خونریزی‌ها، اضطراب‌ها و تشویش‌ها، نامردمی‌ها و تبعیض‌ها برطرف نساخته، که مایه توژم مشکلات و تشدید دردهای او گردیده است. اکنون باید بگوییم این حق آدمی است که بداند بشر در سیر قهقرایی به گرداب فلاکت و بدبختی افکنده خواهد شد یا با آینده‌ای روشن و عصری طلایی که آدمی به حقوق انسانی خود می‌رسد و به سعادت و فلاح دست می‌یابد مواجه می‌شود. دانستن هر یک از این دو پاسخ فقط رفع یکی از مشکلات فکری او نیست بلکه نوع جهت‌گیری او را در زندگی معین خواهد کرد و او را از خمودگی و سستی، یأس و افسردگی، اضطراب و پریشانی، انحطاط و سقوط خارج ساخته به انسانی پرتکاپو و فعال، امیدوار به آینده، صبور، مقاوم و ترقی‌خواه تبدیل خواهد کرد. همه ادیان الهی و بیشتر مکاتب بشری، درباره پایان تاریخ، اظهار نظر کرده‌اند. در همه پیش‌گویی‌های [۱] مربوط به آخرالزمان، خبرهای وحشتناک و نگران‌کننده‌ای وجود دارد؛ ولی اغلب بر این امر اتفاق نظر [۲] است که پایان کار بشر، روشن و سعادت‌آمیز است. در تمام فرقه‌ها و [۳] مذاهب اسلامی، کم و بیش سرانجام سعادت‌مند بشر پیش‌بینی شده است. [۴] در متون زرتشتی (از آیین‌های باستان) به صراحت از دوره طلایی بشر در پایان جهان یاد شده که به آشوب‌ها و بلاهای بسیار مسبوق خواهد بود و با ظهور واپسین منجی (سوشیانس) محقق می‌شود. در آیین هندوان نیز هر [۵] دوره انسانی به چهار قسمت تقسیم شده که قسمت چهارم آن، مظهر غروب و افول تدریجی معنویت اولیه است و از آن، به عصر ظلمت (Kali Yuga) تعبیر می‌شود؛ سپس منجی بشر ظاهر شده و با فروپاشی جوامع انسانی و ازبین رفتن شرارت‌ها، دوره‌ای نو آغاز می‌گردد. در متون بودایی نیز از این [۶] دوره، سخن به میان آمده است. در [۷] ادیان ابراهیمی، بیش از آیین‌ها و مکاتب دیگر بر دوره طلایی بشر در پایان تاریخ، تأکید شده است. در عهد عتیق، برقراری سعادت و عدالت در سرتاسر جهان پیش‌بینی شده که به وسیله «مشیح» محقق می‌شود. در [۸] عهد جدید نیز به این مطلب پرداخته شده و مکاشفه یوحنا به طور کامل به [۹] حوادث ناگوار آخرالزمان، اختصاص یافته و در پایان آن، به برقراری صلح و آرامش جهان تحت حاکمیت مؤمنان اشاره شده است. در میان مکاتب [۱۰] بشری، پیش‌بینی «مارکس» از مدینه کمونیستی همراه با کمون‌نهایی ایجاد شده، تصویری از جامعه بی‌طبقه و بی‌نیاز از دولت را ارائه می‌دهد. [۱۱]. پیش‌بینی‌های «رنه گنون» (عبدالواحد یحیی) از افول و فروپاشی تمدن مادی غرب و ظهور مجدد حق و حقیقت که با نظر به داده‌های آیین‌های باستان و ادیان ابراهیمی

ارائه شده خبر می‌دهد. نظریه پایان تاریخ [۱۲] «فوکویاما» پیروزی نهایی نظام غربی و حاکمیت ابدی آن بر سرتاسر جهان را پیش‌بینی کرده است و نظریه [۱۳] «برخورد تمدن‌ها» از «هانتینگتون»، جنگ جهانی تمدن‌ها و نظم جهانی نوین براساس مرزهای تمدنی را در پایان این دوره از جهان، پیش‌بینی می‌کند. [۱۴].

دیدگاه کلی قرآن درباره پایان تاریخ

دیدگاه قرآن درباره سرانجام بشر، دیدگاهی خوش‌بینانه بود و پایان دنیا، پایانی روشن و سعادت‌آمیز دانسته شده است. سرانجام سعادت‌مند جهان، همان تحقق کامل غرض آفرینش انسان‌ها است که چیزی جز عبادت خداوند نخواهد بود: «وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ». (ذاریات (۵۱)، ۵۶). عبودیت الهی در سطوح گوناگون فردی و اجتماعی آن، براساس برنامه‌ریزی خداوند و در چارچوب اصل اختیار واقع شده و غالب انسان‌ها از آن بهره‌مند می‌شوند: «وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ... وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا» (نور (۲۴)، ۵۵). «هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ». (توبه (۹)، ۳۳؛ فتح (۴۸)، ۲۸؛ صف (۶۱)، ۹) [۱۵]. آیات ناظر به آینده جوامع انسانی، بر عنصر خوش‌بینی در جریان کلی نظام طبیعت و طرد عنصر بدبینی درباره پایان کار بشر تأکید ورزیده، به نوعی فلسفه تاریخ براساس سیر صعودی و تکاملی آن اشاره دارد. از [۱۶] نگاه اسلام، دین با پشت سر گذاشتن مراحل مختلف، در کامل‌ترین شکل خود به بشر عرضه شده: «الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا» (مائده (۵)، ۳). و همواره با انتقال از جامعه‌ای به جامعه دیگر شکوفاتر می‌گردد: «مَنْ يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ». (مائده (۵)، ۵۴) [۱۷]. خداوند از پیامبران گذشته، پیمان گرفته که به پیامبر خاتم (ص) ایمان آورده، به او یاری رسانند (آل عمران (۳)، ۸۱) بنابراین، تمام نبوت‌ها و شرایع پیشین، مقدمه و پیش‌درآمد شریعت ختمیه‌اند. از ظاهر برخی [۱۸] آیات، چون: «وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ - أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ... - ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ - وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ» (واقعه (۵۶)، ۱۰ - ۱۳ و ۱۴). و نیز بعضی روایات برمی‌آید که [۱۹] پیشینیان از مردم آخرالزمان، فضیلت و مرتبه بالاتری داشته‌اند؛ اما اهل [۲۰] تفسیر، سبقت‌گرفتگان را پیامبران و اصحابشان دانسته و سبقت را فضیلتی برای اقوام گذشته نشمرده‌اند؛ زیرا طبیعی است که اصحاب پیامبر (ص)، نسبت به تمام پیامبران دیگر و اصحابشان بسیار کم‌تر باشند؛ البته [۲۱] روایاتی نیز حاکی از نسخ آیه مزبور نقل شده که درست به نظر [۲۲] نمی‌رسد؛ و به دلیل سطح بالای [۲۳] معرفت مردم آخرالزمان معجزات حسی اقوام گذشته، جای خود را در اسلام به معجزه عقلی و علمی (قرآن) داده و وحی قرآنی، با سخن از قرائت [۲۴] و علم و قلم، آغاز می‌شود: «إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ - خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ - إِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ - الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ - عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ». (علق (۹۶)، ۱ - ۵). و قرآن، از دوره ماقبل اسلام، به عنوان عصر جاهلیت در مقابل عصر علم و خرد یاد می‌کند: «الْجَاهِلِيَّةُ الْأُولَىٰ» (احزاب (۳۳)، ۳۳). [۲۵]. از این رو، طبق روایات، سوره توحید و شش آیه آغازین سوره حدید، برای اقوامی در آخرالزمان نازل شده که در کاوش‌های دینی، از اقوام پیشین ژرف‌اندیش‌تر و دقیق‌ترند. در [۲۶] روایات متعدد دیگر نیز دوره آخرالزمان و مردم آن، به رغم وقوع فتنه‌ها و آشوب‌های بسیار، بهترین زمان و بهترین مردم شناسانده شده‌اند؛ بنابراین، میان دیدگاه [۲۷] خوشبینانه اسلام درباره پایان تاریخ و ظهور آفت‌های اجتماعی بسیار در آن دوره، هیچ‌گونه تنافی وجود ندارد. برخی از پیامبران نیز به دلیل فضیلت مردم آخرالزمان، از خداوند خواسته‌اند که نام و راهشان در میان آنان جاوید بماند. (شعراء (۲۶)، ۸۴) قرآن، امت [۲۸] پیامبر را معتدل‌ترین و در نتیجه کامل‌ترین: «وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا» (بقره (۲)، ۱۴۳). [۲۹]. و بهترین امت: «خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ» (آل عمران (۳)، ۱۱۰). معرفی می‌کند؛ بر همین اساس، [۳۰] خوارق عادت در آخرالزمان به کمترین میزان رسیده و خداوند از طریق سنت‌های طبیعی تاریخ، جوامع بشری را با آزمایش‌های مختلف به حدی از بلوغ، شعور و تجربه می‌رساند که زمینه حکومت جهانی صالحان مهیا شود و بر اساس سنت

همیشگی [۳۱] خویش، مؤمنان را بر همه موانع چیره ساخته، به فتح و پیروزی پایدار می‌رساند: «إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ - وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْعَلَبُونَ». (صافات (۳۷)، ۱۷۲ و ۱۷۳). [۳۲]. از مجموعه مباحث گذشته می‌توان نتیجه گرفت که دوره اسلامی، همان دوره آخرالزمان است که تحقق کامل دیدگاه مثبت اسلام درباره پایان تاریخ، در عصر ظهور امام مهدی (عج) به وقوع خواهد پیوست.

نشانه‌ها و رخداد‌های مهم آخرالزمان

ختم نبوت و نزول واپسین شریعت که با ظهور پیامبر اسلام تحقق یافت، نخستین نشانه پایان تاریخ به شمار می‌رود؛ لذا مفسران، مقصود [۳۳] از نشانه‌های قیامت‌رادر آیه ذیل، بعثت پیامبر (ص) دانسته‌اند که نسبت به عمر جهان، فاصله بسیار کمی تا قیامت دارد: [۳۴]. «فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا». (محمد (۴۷)، ۱۸) در آخرالزمان وقایع فراوان دیگری نیز پیش‌بینی شده که بیشتر به دوره پایانی آن (مقارن با ظهور حضرت مهدی) مربوط می‌شود: ۱. بحران معنویت: پیش از ظهور امام زمان (عج) جو حاکم بر جهان، جو ستم، گناه و فساد خواهد بود: «اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ». (انبیاء (۲۱)، ۱). در این آیه، مردم آخرالزمان، به غفلت و اعراض از خداوند، متصف شده‌اند. در روایات نیز منظور از [۳۵] اشراف الساعه که در آیه ۱۸ سوره محمد (۴۷) به آن اشاره شده، رواج بیش از حد کفر، فسق و ظلم دانسته شده و موارد متعددی از آن بر شمرده شده است. [۳۶]. ۲. وقوع اختلاف‌ها و درگیری‌های بسیار: یکی از نشانه‌های آخرالزمان، اختلاف‌ها و درگیری‌های فراوان میان گروه‌های گوناگون است: «فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ». (مریم (۱۹)، ۳۷) روایات، این آیه را به ظهور فرقه‌های مختلف در جهان اسلام مربوط دانسته‌اند که در آخرالزمان پدید آمده، موجب اختلاف‌های بسیار خواهند شد. آیه «يَلْبِسُكُمْ شَيْعًا وَ يُذِيقَ [۳۷] بَعْضُكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ» (انعام (۶)، ۶۵) نیز به وقوع اختلاف‌ها و قتل و کشتار در آخرالزمان تفسیر شده است. بر [۳۸] اساس روایتی، آیه «وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ...» (بقره (۲)، ۱۵۵) به ترس و ناامنی، گرسنگی و قحطی و فقر و کشتار در آخرالزمان اشاره دارد. [۳۹]. ۳. ظهور دجال: در هر سه دین آسمانی یهود، مسیحیت و اسلام، ظهور فاسدترین و مخرب‌ترین جریان منحط در طول تاریخ، پیش‌بینی و از خطر آن پرهیز داده شده است. دجال [۴۰] که تجسیم کفر، فریب و گمراهی است، در آخرالزمان ظاهر شده، مردم را به پرستش خویش می‌خواند. برخی از مفسران، تفسیر آیه «لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ» (غافر (۴۰)، ۵۷) را به ظهور دجال ناظر دانسته‌اند که در دید مردم، عظیم‌ترین موجود جلوه می‌کند؛ در حالی که [۴۱] خداوند، او را از بسیاری مخلوقات دیگر کوچک‌تر می‌شمارد. سرانجام این [۴۲] پدیده به دست عیسی (ع) محو و نابود خواهد شد. [۴۳]. ۴. وقوع مصائب: برخی از آیات عذاب بر کافران و گنه‌کاران آخرالزمان که نزول عذاب را انکار می‌کنند؛ تطبیق داده شده است: «إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُهُ بَيْتًا أَوْ نَهَارًا مِمَّا ذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ». (یونس (۱۰)، ۵۰) «فَإِذَا نَزَلَ بِسَيِّئِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ». (صافات (۳۷)، ۱۷۷). [۴۴]. با استفاده از آیه ۶۵ انعام (۶)، برخی از این عذاب‌ها بدین شرح گزارش شده‌اند: صدایی هراسناک و دود در آسمان و حاکمان ستمگر: «قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ»، فرو رفتن برخی انسان‌ها در زمین. «أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ»، اختلافات بسیار در دین، «أَوْ يَلْبِسَكُمْ شَيْعًا» قتل و کشتار «و يُذِيقَ بَعْضُكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ». در این دوره زمانی، ترس و ناامنی، [۴۵] گرسنگی و قحطی و فقر و کشتار نیز بسیار رخ خواهد داد: «وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَ الْأَنْفُسِ...». [۴۶]. ۵. خروج سفیانی: بیشتر مفسران، از ظهور لشکری طغیانگر که در «آخرالزمان در کشورهای اسلامی به ستم و تعدی پرداخته، سرانجام در صحرایی بیرون از مکه، گرفتار عذاب الهی می‌شوند»، خبر داده و آیه «وَلَوْ تَرَى إِذِ فَرَعُوا فَلَا قُوَّةَ وَ أُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ» (سبأ (۳۴)، ۵۱) را درباره آن لشکر دانسته‌اند. در روایات شیعه و سنی، نام رهبر این لشکر، سفیانی ذکر شده است. آیه «أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ [۴۷] أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ...» (نحل (۱۶)، ۴۵) نیز که توطئه‌گران را به فرو رفتن در زمین تهدید می‌کند، بر لشکر سفیانی تطبیق داده شده است. آیه [۴۸] «...إِنَّمَا نَزَّلْنَا مُّصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ

وَجُوهًا فَتَزُدُّهَا عَلٰی اُدْبَارِهَا» (نساء (۴)، ۴۷) نیز درباره بازماندگان لشکر سفیانی تأویل شده که صورت‌هایشان معکوس گشته، پشت سرشان قرار می‌گیرد. [۴۹]. ۶. ندای آسمانی: بنابر روایات شیعه، جبرئیل نخستین کسی است که با امام‌زمان (عج) بیعت کرده و با صدایی بلند به گونه‌ای که به گوش همه جهانیان برسد، این آیه را تلاوت می‌کند: «أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ؛ فرمان خدا رسید؛ پس دیگر شتاب مکنید». (نحل (۱۶)، ۱). [۵۰]. آیه «وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ - يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ» (ق (۵۰)، ۴۲-۴۱) نیز به این حادثه، تأویل شده است. [۵۱]. ۷. ظهور منجی بزرگ بشر: مهم‌ترین رخداد آخرالزمان، ظهور دوازدهمین امام شیعیان برای رهایی انسان‌هاست: «جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا». (اسراء (۱۷)، ۸۱) این آیه که از پیروزی چشمگیر حق بر باطل سخن می‌گوید، در روایات به ظهور مهدی (عج) تأویل شده است. [۵۲] «أَيُّنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا» نیز بر یاران نخستین مهدی (عج) که خداوند آنان را گرداگرد حضرت حاضر می‌سازد، تطبیق داده شده است. آیه «فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ» [۵۴] (انعام (۶)، ۸۹) نیز چنین است. ۸. نزول عیسی (ع): یکی از رخدادهای آخرالزمان، فرود آمدن عیسی (ع) از آسمان است: «وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا» (زخرف (۴۳)، ۶۱)، «وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ». (نساء (۴)، ۱۵۹) مفسران با استفاده از این آیات، ظهور دوباره عیسی (ع) در آخرالزمان را پیش‌بینی کرده‌اند و در روایات نیز تصریح [۵۵] شده که وی در بیت‌المقدس به نماز جماعت امام‌زمان (عج) اقتدا و در جنگ‌های ایشان نیز شرکت خواهد کرد. براساس این تفسیر، فرود آمدن [۵۶] عیسی (ع) از آسمان، یکی از نشانه‌های نزدیکی قیامت شمرده شده و از ایمان آوردن همه اهل کتاب به حضرت عیسی (ع) در آخرالزمان که یکی از فرماندهان امام‌زمان به شمار می‌رود، خبر داده شده است. ۹. خروج جنبنده‌ای از زمین: قرآن با رمز و ابهام از خروج جنبنده‌ای حکایت می‌کند که هنگام رویگردانی مردم از معنویت، از زمین خارج شده، با مردم سخن می‌گوید. «وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَأْيُوقِنُونَ». (نمل (۲۷)، ۸۲) در تفاسیر، مطالب بسیاری درباره این موجود شگفت بیان شده که تا حد [۵۸] بسیاری غیر واقعی و بی‌اساس به نظر می‌رسد و در ظاهر برگرفته از منابع [۵۹] اسرائیلی است. [۶۰]. ۱۰. هجوم یاجوج و ماجوج: قومی وحشی و فاسد با تخریب سدّ ذوالقرنین، در اندک زمانی سرتاسر جهان را پر از ظلم و فساد خواهد کرد تا آن که بنابر روایات، در عصر ظهور مهدی، به طور کلی از بین خواهد رفت: «حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَ [۶۱] هُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ». (انبیاء (۲۱)، ۹۶) برخی، یاجوج و ماجوج را یکی از نژادهای انسانی، با صفات ظاهری خاص یا موجوداتی خارق‌العاده دانسته‌اند که از پشت مانعی مادی خارج شده، به کشتار مردم و تخریب منابع طبیعی خواهند پرداخت. برخی [۶۲] دیگر نیز آنان را نمادی از یک تمدن مادی مخرب شمرده‌اند که سدّ معنوی ساخته شده به دست پیامبران را منهدم و حیات طبیعی و معنوی را بر کره زمین تهدید خواهد کرد؛ در هر حال، [۶۳] بیش‌تر مفسران با استناد به آیه «وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا» (کهف (۱۸)، ۹۹) که بنابر قول مشهور، به هجوم آنان اشاره داشته و بی‌درنگ از قیامت سخن به میان آورده، آن را از نشانه‌های متصل به قیامت شمرده‌اند و سخن از بازگشت برخی اقوام گذشته را هنگام خروج یاجوج و ماجوج مربوط به قیامت دانسته‌اند: «وَ حَرَامٌ عَلٰی قَرِيبَةٍ اَهْلِكُنْهَا [۶۴] اَنْهُمْ لَمَّا يَرْجِعُونَ - حَتَّىٰ اِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَ...» (انبیاء (۲۱)، ۹۵ و ۹۶) برخی دیگر، این حادثه را به استناد روایات بسیار، به دوران ظهور مربوط دانسته و اشاره [۶۵] به بازگشت برخی اقوام را به مسأله «رجعت» ارتباط داده‌اند. [۶۶]. ۱۱. رجعت: در آخرالزمان برخی از نیکوکاران و بدکاران زمان‌های گذشته، دوباره زنده می‌شوند. «وَ يَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يُكَذِّبُ بآيَاتِنَا». (نمل (۲۷)، ۸۳) این آیه فقط به برانگیخته شدن عده‌ای از مکذبان و نه همه آن‌ها اشاره کرده؛ بدین جهت، روایات و مفسران شیعه، میان مصداق این آیه و قیامت، تفاوت قائل شده و آیه را به آخرالزمان مربوط دانسته‌اند که عده‌ای از نیکوکاران و بدکاران اعصار گذشته، زنده شده، هر یک نتیجه دنیایی اعمال خویش را خواهد دید. مرگ و زندگی [۶۷] دوباره: «رَبَّنَا اُمَّتَنَا اَنْتَيْنِ وَ اَحْيَيْنَا اَنْتَيْنِ» (غافر (۴۰)، ۱۱)، عذاب پیش از عذاب [۶۸] بزرگ: «وَ لَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُونَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ»

(سجده (۳۲)، ۲۱)، [۶۹]. ظهور بندگان پیکارجو پیش از قیامت: «فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَئِمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ» (اسراء (۱۷)، ۵)، میثاق [۷۰] پیامبران با خداوند برای ایمان آوردن و یاری رساندن به پیامبر اسلام: «وَ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ... لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَ لَتَنْصُرُنَّهُ» (آل عمران (۳)، ۸۱) و مَنَّتِ الهی بر [۷۱] مستضعفان تاریخ: «وَ تُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ.» (قصص (۲۸)، ۵) [۷۲]. همگی به رجعت، تفسیر و تأویل شده‌اند؛ با این حال در تفسیر آیات پیشین، آرای دیگری نیز گفته شده است. [۷۳] ۱۲. صلح و آرامش پایدار در سرتاسر جهان: پس از پیروزی حضرت مهدی (عج) و یارانش، آرامش و معنویت بر جهان حاکم خواهد شد: «وَ عِدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا... وَ لَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا...» (نور (۲۴)، ۵۵)، «إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ» (اعراف (۷)، ۱۲۸)، «وَ قَتَلُوهُمْ حَتَّىٰ لَاتَكُونَ فِتْنَةً وَ يَكُونَ الَّذِينَ كُفُّوا لِلَّهِ» (انفال (۸)، ۳۹)، «لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَ يُبْطِلَ الْبَاطِلَ.» (انفال (۸)، ۸) این آیات و آیات دیگر که از میراث‌بری صالحان و مستضعفان و جانشینی آنان در زمین یاد می‌کند (انبیاء (۲۱)، ۱۰۵؛ اعراف (۷)، ۱۳۷؛ قصص (۲۸)، ۵) همگی بیان‌گر این واقعیتند که سرنوشت این جهان، پس از جهادی الهی به امامت امام‌زمان (عج)، سرانجام به دست مؤمنان افتاده و جهانیان همگی در سایه حکومت حضرت در صلح و معنویت به سر خواهند برد. افزون بر این، تحقق [۷۴] کامل آیات «وَ لَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ» (آل عمران (۳)، ۸۳) و «يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا» (حدید (۵۷)، ۱۷) و «الْيَوْمَ يَنْسَى الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَ اخْشَوْنِ» (مائده (۵)، ۳) و «يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ - بِنَصْرِ اللَّهِ...» (روم (۳۰)، ۴ و ۵) نیز در این دوره زمانی دانسته شده است. در آن هنگام، همه [۷۵] نعمت‌های آسمان و زمین بر آن‌ها نازل و از آسایش و سعادت کامل بهره‌مند خواهند شد: «لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ...» (اعراف (۷)، ۹۶) [۷۶]. چون این مردم در سایه حکومت حضرت مهدی به بالاترین حدّ رشد و بلوغ می‌رسند، بدین ترتیب، خلافت انسان بر زمین به کامل‌ترین حدّ خود خواهد رسید؛ در عین حال، وجود مقدّس امام معصوم (امام مهدی یا امامان دیگر هنگام رجعت) تا قیامت در دنیا حضور داشته، جامعه انسانی هیچ‌گاه از حضورشان بی‌نیاز نمی‌شود. [۷۷].

پاورقی

- [۱] نجات بخشی در ادیان، ص ۱۳ و ۱۴؛ علی و پایان تاریخ، ص ۲۵-۱۵.
- [۲] هزاره گرایی، ص ۲۵.
- [۳] نجات بخشی در ادیان، ص ۱۳ و ۱۴.
- [۴] قیام و انقلاب مهدی، ص ۵.
- [۵] اوستا، گاهان، یسنه ۴۶، ب ۳ و یشتها، اردیبهشت، ب ۱۰ - ۱۷ و فروردین، ب ۱۲۹؛ نجات بخشی در ادیان، ص ۳ - ۷۱.
- [۶] بحران دنیای متجدّد، ص ۱ و اوپانیشاد، ص ۷۷۲ - ۷۷۴ و ۷۳۷.
- [۷] بودا، ص ۵۱۸ و ۵۱۹؛ علی و پایان تاریخ، ص ۲۳.
- [۸] کتاب مقدّس، اشعیا ۱۱ و ۱۲، یوئیل ۳ و ۴، زکریا ۹، دانیال ۲: ۴۴، و ۷: ۱۳ و ۲۷.
- [۹] کتاب مقدّس، متی ۲۴: ۱۵ - ۴۴، و رسل ۲: ۱۷ - ۲۱.
- [۱۰] کتاب مقدّس، مکاشفه یوحنا ۴ - ۲۲؛ نجات بخشی در ادیان، ص ۱۱۳ - ۱۳۳.
- [۱۱] مارکس و مارکسیسم، ص ۹۱ - ۹۴.
- [۱۲] بحران دنیای متجدّد، ص ۲، ۲۰، ۵۵، ۱۰۵، ۱۵۴ و ۱۸۶؛ علائم آخرالزمان، ص ۱۸۸ - ۱۹۹، ۲۰۰ و ۳۱۸.
- [۱۳] «پایان تاریخ و آخرین انسان‌ها» مجله اطلاعات سیاسی و اقتصادی، ص ۲۲.
- [۱۴] برخورد تمدن‌ها و بازسازی نظم جهانی، ص ۴۸۵ و ۵۱۶.

[۱۵] تاریخ الغیبة الكبرى، ص ۲۳۳ - ۲۳۹؛ تاریخ ما بعدالظهور، ص ۳۳.

[۱۶] قیام و انقلاب مهدی، ص ۶ و ۱۴.

[۱۷] فلسفه تاریخ، ص ۲۵۱-۲۴۷.

[۱۸] نهج البلاغه، ص ۲۰؛ خاتمیت، ص ۲۱.

[۱۹] صحیح بخاری، ج ۴، ص ۲۲۸ و ۲۲۹.

[۲۰] بیضاوی، ج ۵، ص ۲۸۴؛ من وحی القرآن، ج ۲۱، ص ۳۲۹.

[۲۱] نهج البیان، ج ۵، ص ۱۳۵؛ نمونه، ج ۲۳، ص ۲۰۷.

[۲۲] الدر المنثور، ج ۸، ص ۸.

[۲۳] الکشاف، ج ۴، ص ۴۵۹.

[۲۴] الاتقان، ج ۲، ص ۲۵۲.

[۲۵] خاتمیت، ص ۳۹-۳۶.

[۲۶] الکافی، ج ۱، ص ۹۱.

[۲۷] بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۱۲۴ و ۱۲۵؛ کتاب الغیبه، نعمانی، ص ۲۰۶.

[۲۸] البرهان، ج ۴، ص ۱۷۴.

[۲۹] خاتمیت، ص ۱۹.

[۳۰] نمونه، ج ۲۳، ص ۲۰۸.

[۳۱] تاریخ الغیبه الكبرى، ص ۲۴۴-۲۴۲.

[۳۲] فی ظلال، ج ۵، ص ۳۰۰۲.

[۳۳] الفرقان، ج ۲۶ و ۲۷، ص ۱۰۹.

[۳۴] مجمع البیان، ج ۹، ص ۱۵۴؛ قرطبی، ج ۱۶، ص ۱۵۹.

[۳۵] التفسیر الكبير، ج ۲۲، ص ۱۴۰؛ التحریر والتنویر، ج ۱۷، ص ۹.

[۳۶] تفسیر قمی، ج ۲، ص ۲۷۹ - ۲۸۲؛ نور الثقلین، ج ۵، ص ۳۷.

[۳۷] تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۶۴؛ البرهان، ج ۳، ص ۷۱۲.

[۳۸] تفسیر قمی، ج ۱، ص ۲۳۲.

[۳۹] نور الثقلین، ج ۱، ص ۱۴۲.

[۴۰] کتاب مقدس، عهد قدیم، زکریا ۹: ۶ و ۷ و دانیال ۷: ۱۹ - ۲۷ و عهد جدید، متی ۲۴: ۱۵ - ۲۵ و نامه اول یوحنا ۴: ۱ - ۶ و

مکاشفه یوحنا ۱۳: ۱۱ - ۱۷؛ سفینه البحار، ج ۲، ص ۱۶۲ و ۱۶۳.

[۴۱] تاریخ ما بعدالظهور، ص ۱۴۲-۱۳۹؛ علائم آخر الزمان، ص ۳۰۳ - ۳۱۶.

[۴۲] کشف الأسرار، ج ۸، ص ۴۸۲ - ۴۸۴.

[۴۳] همان، ج ۲، ص ۱۴۱ - ۱۴۳؛ الدر المنثور، ج ۵، ص ۶۷۴ و ۶۷۵.

[۴۴] بحار الأنوار، ج ۹، ص ۲۱۳ و ۲۳۲، ج ۵۲، ص ۱۸۵؛ ج ۵۳، ص ۵۶.

[۴۵] تفسیر قمی، ج ۱، ص ۲۳۲.

[۴۶] نور الثقلین، ج ۱، ص ۱۴۲.

- [۴۷] جامع‌البيان، مج ۱۲، ج ۲۲، ص ۱۲۹؛ الدر المنثور، ج ۶، ص ۷۱۲ - ۷۱۴؛ عیاشی، ج ۲، ص ۵۷.
- [۴۸] البرهان، ج ۱، ص ۳۵۲ و ۳۵۴.
- [۴۹] همان.
- [۵۰] تفسیر عیاشی، ج ۲، ص ۲۵۴.
- [۵۱] نورالثقلین، ج ۵، ص ۱۱۸ و ۱۱۹.
- [۵۲] البرهان، ج ۳، ص ۵۷۶.
- [۵۳] مجمع‌البيان، ج ۱، ص ۴۲۶؛ البرهان، ج ۱، ص ۳۴۷ - ۳۵۵.
- [۵۴] البرهان، ج ۲، ص ۴۴۸.
- [۵۵] جامع‌البيان، مج ۳، ج ۳، ص ۳۹۴ - ۳۹۶؛ مج ۴، ج ۶، ص ۲۵ - ۳۰؛ مج ۱۳، ج ۲۵، ص ۱۱۵ و ۱۱۶؛ كشف الأسرار، ج ۹، ص ۷۴ و ج ۲، ص ۱۴۳؛ ابن کثیر، ج ۱، ص ۵۸۹ و ۵۹۰.
- [۵۶] مجمع‌البيان، ج ۳، ص ۲۱۱؛ نورالثقلین، ج ۱، ص ۵۷۱؛ روح المعانی، ج ۱۴، ص ۱۴۷.
- [۵۷] المیزان، ج ۱۵، ص ۳۹۶.
- [۵۸] جامع‌البيان، مج ۱۱، ج ۲۰، ص ۱۸ - ۲۰؛ كشف الأسرار، ج ۷، ص ۲۵۸ - ۲۵۶؛ قرطبی، ج ۱۳، ص ۱۵۶ - ۱۵۸.
- [۵۹] المیزان، ج ۱۵، ص ۳۹۶.
- [۶۰] کتاب مقدس، مکاشفه یوحنا ۱۳.
- [۶۱] جامع‌البيان، مج ۱۰، ج ۱۷، ص ۱۱۵ - ۱۲۱؛ تاریخ مابعدالظهور، ص ۱۴۶ - ۱۵۰.
- [۶۲] كشف الاسرار، ج ۵، ص ۷۴۳ - ۷۴۶؛ الدر المنثور، ج ۵، ص ۶۷۴ - ۶۷۷؛ المیزان، ج ۱۳، ص ۳۳۶ - ۳۹۸.
- [۶۳] تاریخ ما بعد الظهور، ص ۱۵۱؛ علائم آخر الزمان، ص ۲۰۰ - ۲۰۲؛ الفرقان، ج ۱۵ و ۱۶، ص ۲۱۳ - ۲۲۳.
- [۶۴] مجمع‌البيان، ج ۷، ص ۱۰۲؛ كشف الأسرار، ج ۶، ص ۳۰۶ و ۳۰۷؛ المیزان، ج ۱۴، ص ۳۲۶.
- [۶۵] الفرقان، ج ۱۶ و ۱۷، ص ۳۶۲ - ۳۶۵.
- [۶۶] تاریخ مابعدالظهور، ص ۱۵۰؛ الفرقان، ج ۱۶ و ۱۷، ص ۳۶۲ - ۳۶۵.
- [۶۷] مجمع‌البيان، ج ۷، ص ۳۶۶؛ البرهان، ج ۴، ص ۲۲۸ - ۲۳۱؛ المیزان، ج ۱۵، ص ۳۹۷ و ۳۹۸.
- [۶۸] بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۵۶.
- [۶۹] همان.
- [۷۰] نورالثقلین، ج ۳، ص ۱۳۸ - ۱۴۰.
- [۷۱] تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۱۸۱.
- [۷۲] نورالثقلین، ج ۴، ص ۱۰۷.
- [۷۳] تاریخ ما بعدالظهور، ص ۶۳۲ - ۶۳۹، ۶۴۷.
- [۷۴] مجمع‌البيان، ج ۷، ص ۱۰۶؛ عیاشی، ج ۱، ص ۱۸۳ و ج ۲، ص ۵۰ و ۵۶؛ نورالثقلین، ج ۲، ص ۵۷.
- [۷۵] تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۱۸۳ و ۲۹۲؛ نورالثقلین، ج ۵، ص ۲۴۲ و ۲۴۳؛ البرهان، ج ۴، ص ۳۳۶.
- [۷۶] نورالثقلین، ج ۲، ص ۵۲.
- [۷۷] الايقاظ من الهجعه، ص ۳۹۲ - ۴۰۵؛ علی و پایان تاریخ، ص ۹۲ - ۸۲.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-(۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

